

Зміст

<i>Передмова до українського видання</i>	9
<i>Історична довідка</i>	12
<i>Книга перша. Ксеркс</i>	15
<i>Книга друга. Александр</i>	83
<i>Книга третя. Півень</i>	147
<i>Книга четверта. Арета</i>	191
<i>Книга п'ята. Полінік</i>	219
<i>Книга шоста. Дієнек</i>	279
<i>Книга сьома. Леонід</i>	355
<i>Книга восьма. Термопіли</i>	401
<i>Подяки</i>	429

Присвячу матері й батькові

Звитяжними в битві були всі лакедемонці й теспійці. Та найвідважнішим оголосили спартанця Дієнека, який перед початком бою з мідійцями почув від якогось трахінця, мовляв, перських лучників так багато, що коли вони стріляють, маса стріл затуляє сонце. Дієнек зовсім не збентежився через таку перспективу, а сміючись відповів: «Добре. Тоді ми битимемося в тіні».

Геродот, «Історія»

Лисиця знає багато трюків,
Їжак — один, але хороший.

Архілох

ПЕРЕДМОВА ДО УКРАЇНСЬКОГО ВИДАННЯ

Історія людства позначена незліченними збройними конфліктами. Війни, на жаль, часто ставали способом розв'язання, здавалося б, цілком банальних питань. Причин розпочинати їх було доволі. Люди вбивали одне одного за ресурси, території, політичні інтереси, особисту гідність, за минуле і майбутнє. Однаке війна — це не лише коли йдеться про смерть. Там, на згарищах і руїнах, у координатах екстремального для психіки стресу, знову і знову впродовж віків народжувався особливий тип людини — воїн.

Книжка Стівена Прессфілда «Вогняні брами» переносить читача на одне з найвідоміших у світовій історії полів бою — під Термопіли. Кілька тисяч греків із ядром у 300 спартанців протистояло значно численнішому війську персів — одній із найбільших армій тогочасного світу, що загрожувала Елладі та її народам. У нерівній боротьбі й кривавих боях мужні воїни Спарти до останнього боронили вузький прохід між скелею та морем, щоб не пропустити ворога. Вони свідомо обрали стояти на смерть, бо вірили в перемогу, яку згодом таки здобудуть їхні нащадки і яка була б неможливою без подвигу батьків!

Поля запеклих боїв поростали травою, біль утрати губився у швидкоплинній мінливості людського буття, пам'ять стиравася серед здогадів про історичні факти, які поступалися місцем переказам, переспівам, епічним міфам — оповідям. Поміж цих літературних жанрів і нині можна натрапити на якусь глибоку й чисту істину про справді людське. Там особиста честь має значення. Там відвага здатна бачити попри морок страхів. Там братерство — єдиний спосіб вижити. Там ведуть

особистим прикладом і здобутим авторитетом, а не химерними обіцянками.

Команда Української академії лідерства переконана: щоб вести за собою, слід навчитися здобувати. Віримо, що наше життя в наших руках, наша країна — теж. Тому не втомлюємося плакати в серцях студентів дух воїна, особи, яка віддана перемозі — над собою, над життєвими викликами, над супротивником будь-якого масштабу й калібру. Формування молодого покоління українців на цінностях воїнської звитяги й мужності залишається одним зі стратегічних пріоритетів для нашого майбутнього у вільній, квітучій і bezpečnій krajni.

Книжку «Вогняні брами. Епічний роман про Тернопільську битву» нині вивчають у військових видах США, проте вона буде корисною не лише для військовиків, адже в ній розкрито тему ціннісного лідерства, подано алгоритм формування людини-воїна, запропоновано механізми досягнення бажаних цілей, вказано шлях до перемоги.

На прикладі лідерства розпочався український переклад книжки, коли студенти Академії загорілися ідеєю створити його для своїх наступників — і зробили це за кілька тижнів. Згодом молоді вдалося зацікавити українським перекладом і самого Стівена Пресфілда. Тепер перед вами уже фаховий переклад від «Нашого Формату».

Пропонуємо вам, як і нашим студентам під час прочитання цієї книжки, відповісти на запропоновані запитання і відшукати справжнього воїна в лабіrintах власного серця.

- Які ваші найбільші страхи? Що вам допомагає їх долати?
- У чому для вас проявляється мужність у характері людини?
- Де ваша «ахіллесова п'ята»? Як ви долаєте власні слабкості?
- Що допомагає вам стійко триматися в сучасних реаліях?
- Що змушує рухатися далі в моменти психічного виснаження?

Передмова до українського видання

- Про що вам говорить фраза «виконувати звичні речі за надзвичайних обставин»?
- Чи здатні ви приймати допомогу? Що дается вам легше: приймати допомогу чи надавати її? Чому?
- Якою має бути команда вашої мрії? Якою командою має бути українське суспільство, щоб подолати теперішні та прийдешні випробування?

Віримо, що цей твір зміцнить вас і надихне й надалі боротися за нашу перемогу. Бо ж перемог не дарують, їх здобувають!

*Команда Української
академії лідерства,
квітень 2023 року*